

FAO – NEWS – 1/2017

3. Putovanje za Bosnu od 19.-28. Dezembra 2016

Poneki od vas poznaju FAO vijest još od 2015/16. Zapravo, htio sam da ukinem. Ali posljednje putovanje za BiH me je navelo da ipak napišem novi FAO News.

Priprema

Kada sam prvi put imao pomisao da idem u Bosnu, nisam bio siguran da li je to vremenski moguće. Ja sam u mojoj tvrdki samo nekoliko mjeseci u novom radnom odnosu i nisam znao da li sam imao dovoljno slobodnih dana, dali je uopšte moguće da dobijem koji slobodan dan. Jednog dana sam odlučio da pričam o tome sa svojom nadređenicom. Kada sam stigao u odjeljenje, ona mi je prva prišla, upitala me dali bi bilo moguće da svih mojih 2 tjedna slobodnih dana do kraja godine iskoristim. Upošto bi to bilo u interesu kompanije, na što sam odmah pristao.

U pripremnom periodu, doživio sam jake duhovne napade i shvatio sam da će ovo putovanje biti drugačije od prošlog.

U Novembru sam "slučajno" bio kod jednog brata u službi njegove rumunske zajednice u Feldkirchu gdje sam upoznao Valentina, koji je došao kao gost na istu službu. On je Hrvat, ali živi već decenijama u Švajcarskoj. On živi samo 20 km od Feldkirch i član je FEG Feldkirch. Kada mi je rekao da je on Hrvat i trenutno nezaposlen, odmah sam ga pozvao da me prati kao prevodilac. Nakon nedelju dana sam dobio od njega obećanje da je spreman da me pratri.

Posljednje obožavanje u mojoj zajednici pre putovanja, molila se braća i sestre za ovo putovanje i u vrijeme molitve sam vidio sliku. Valentin i ja idem u Bosnu i Isus ide pred nama. On je bio širi i veći od nas i uklonja sve prepreke. Bio sam sretan na ovo Božje obećanje i da će za nas da očisti naš put, istovremeno sam bijo svijestan toga da će postojati prepreka koje će on za nas da rasčisti.

Kada smo konačno krenuli za Bosnu, bio sam malo razočaran. Imali samo samo dva kontakta koji su bili mogući, na sto sam bijo spreman da čemo prije ići natrag kući nego što je bilo planirano. Mi smo bili gosti kod Grace Valley Center u Zenici (Voditelj: Walter Goncalves) www.gracevalleycenter.org, on nam je pružio gostoprimstvo i omogućio prenočište.

Put u Bosnu

Za mene je Putovanje počelo u ponedjeljak, 19. decembra u 3:30 sati, s polaskom u Feldkirch. Moja prva stanica je bila Eichberg u Švicarskoj, gdje sam u 04:00 htijeo pokupiti

Valentina. Prvo iznenađenje je bilo, što je u Eichbergu napadao snijeg. U Feldkirchu je bilo suho a u Eichbergu je bilo par centimetara snijega. Drugo iznenađenje je bilo, da je Valentin po prvi put nakon mnogo godina prispavao i nije odgovorao na moje zvonjenje na ulaznim Vratima. Treći iznenađenje je bilo to što moj telefon iz nekog razloga u Švicarskoj nije imao prijem, i nisam mogao nazvati Valentina. Ali, on se je ipak probudio tako da smo mogli u 04:30 zajedno početi naše putovanje u pravcu za Bosnu.

Daleko nismo stigli, smo do Lindau u Njemačkoj, 20 km nakon graničnog prelaza, kada se moj auto pokvario. Glavni krivac je bio jedan vijak koji nije koštao ni jedan evro. Ali ipak smo izgubili dragocjeno vrijeme, tako da smo odlučili da ostane i prenočimo u Austriji i sutradan nastavimo nase putovanje. Prilikom ovog ne dovoljnog zastoja u Austriji mi je bio ponuđen jedan povoljan auto na kupnju, na što sam odmah prihvatio. Mijesecima mi je bilo jasno i bilo sam svjestan da mi je potreban jedan drugi automobil.

Sve je teklo po planu dok nismo stigli na hrvatsko - bosanski granicni prelaz u Bosanskom Brodu. Bili smo samo nekoliko metara od granice, kad je u jednom momentu policijski auto sa upaljenim Plavim lampicama stao ispred nas i blokirao nam put. Prilikom upita i razjašnjavanja, Policajac nam je razjasnio da je granični prijelaz zatvoren zbog izgradnje. Ali ako želimo dalje da putujemo moramo koristiti drugi granični prijelaz. Tako smo i učinili, zaobilaznice su nam produžile putovanje oko 1.5 sati.

Cjelim putem nas je vodio Navigacijski uređaj, u Zenici nas je odveo nekim nepoznatim putem koji je završio negdje u nekoj nepoznatoj dolini. Kad nam je Navigacijski uređaj objavio da se nas cilj nalazi u sred šume i livade, mi smo se prvom prilikom okrenuli i krenuli natrag. Od tog trenutka je naš GPS bio neaktivan i odbio njegovu službu. Vozili smo se natrag na glavnu cestu, onda je Valentin u malom dućanu upitao za našu određenu adresu. Adresa je prodavačici bila nepoznata, ali je znala za Walter i GVC i mogla nas je uputiti pravim putem tako da smo došli na naše određeno mjesto!

Stigli smo na određeno mjesto tačno 24 sata kasnije (!) kod Waltera u Zenicu. Bio je mrak, bilo je hladno i bili smo jako umorni. Sve u svemu, putovanje je trajalo 40 sati.

Smještaja

Jako Ljubazno smo bili primljeni, dobili smo naš smještaj, našu sobu. S obzirom da GVC nema centralno grijanje, naša soba je uglavnom bila grijana od ostalih ukućana. Rijetko kad smo mi palili i ložili našu peć na drva u sobi. Takođe nije bilo tople vode, a voda je bila tako hladno da mi se tablete protiv gripe (jer sam se za vreme čekanja, zbog kvara na autu prehladio) nisu htjele rastopiti. Morao sam iz vodokuhara da nadolijevam toplu vodu. Nakon buđenja, pranje sa hladno vodom, bilo je potrebno mnogo hrabrosti i fantazije da se sve savlada!

U jutarnjim satima i navečer smo imali WiFi, tako da smo mogli u Internet. Oko 7 sati ujutro bila je molitva koju je Walter održavao sa nekim od momaka (u kući ima oko 13 muških ukućana). Na molitvi smo često bili prisutni.

Walter Goncalves vođitelj i odgovorni GVC, vodi zajednicu u Zenici i vodi brigu o oskrbljenju djece. Suraduje s gradom u Zenici, u društvenom i humanitarne pomoći. On potječe iz Brazila i živi Bosni u GVC.

Bog otvara vrata

Mi smo krenuli u Ponedjeljak rano ujutro i stigali smo u utorak u večernjim satima. U srijedu smo imali razgovor sa Walter to je neverovatno šta se onda dogodilo, jer sam Bog zaslužuje svu slavu.

Nakon našeg razgovora, Walter je telefonirao sa nekoliko lidera, i od tog trenutka smo imali svaki dan zdogovorene Termine. Upoznali smo Braću i sestre u Kristu koji su vjernici, koji su iskusni i čine moćne stvari, koji su rizikovali svoje živote, imali vizije i snove, i imaju nadu za Bosnu. Pored svih ovih braća i sestre, osjećam se potpuno beznačajan i mali. Da se ne bi ugrozilo neke od ovih braće i sestara, ja ne bih ulazijo dalje u bilo kakve detalje.

Svaki dan smo bili na putu u srednjoj Bosni, sastali se s braćom i sestrama iz različitih općinskih sredina. Za mene, su se razjasnili moji prioriteti, koji su za mene bili veoma važni i opravdavali ovo moje putovanje.

- A) Najveći problem za mene je, bez nade i nepovijerenje ljudi u ovoj zemlji. Ljudi su izgubili ekonomsku nadu, ne vide više budućnost za Bosnu i stoga oni žele napustiti zemlju. Ali je najgore što sve više gube nadu i vjeru u Isusa, a time sveučnici i učenici napustaju zemlju. Ako sveci Božji gube nadu, onda je sve izgubljeno. Na osnovu toga, u meni raste želja, da se širi nada, kao i vijera u Boga. Nada i vijera u Božju intervencijui, da će on jedini da promijeni ovu i zemlju.
- B) Druga važna stvar je pronaci učenike za Isusa, učenici koji imaju istu nadu kao i ja. One, kojima je Bog dao viziju za promjene. Vjernici koji su u vjeri i koji će ostati na mjestu gdje ih je Bog postavijo. Oni znaju da će Bog intervenisati, oni žele da budu prisutni dok i kad se to dogodi.
- C) Treća točka koja mi je važna. želim združiti i ujediniti braću i sestre koji su ostali vjerni i imaju nadu. Dobijo sam utisak da u stvarnosti svatko koji je vjeran moli se u svom uglu, ali osjeća se sam i napusten. Ja tu braću i sestre želim tako okupiti, da se jedni za druge mole i podržavaju jedni druge.

Sve tri želje na mon srcu mi je Bog ostvarijo!

- a. Braća i sestre bili su ohrabreni od strane naše prisutnosti i poruka, ojačani, ohrabljani i ispunjeni s novom nadom za vlastite vizije.
- b. Našli smo braća i sestre u Kristu, koji su za mene uzori i pravi heroji. Duhovni velikani koji su cvrsti u odanosti. Oni imaju nadu od Boga u svom srcu i oni se ne pomijeraju ni milimetar od svoje vijere.
- c. Iako je Bosna, u stvarnosti mala Država, međusobno se sva braće i sestara ne poznaju. Neki su imali samo telefonski kontakt, a drugi su samo čuli od svojih braće i sestara, a poneki čak nisu bili svjesni ili nisu znali da u njihovoj blizini postoje i drugi braća i sestre. Ovih dana, smo imali mogućnost upoznati i okupiti braću i sestare, nesvjesno i nenadano, ali upravo to smo učinili i tako se dogodilo.

Sažetak i Izgledi

Za mene je ovaj put bio vođen od Boga, isto tako je cilj postignut. Nakon početnih prepreka put je bio jasan i čist. Upoznali smo se sa braćom i sestrama, privatno i u ugostiteljstvu. Boravili smo u vrlo jednostavnim isto kao i u vrlo pogodnim stanbenim situacijama.

Neki od susreta su bili vrlo emocionalni, bilo je i ponekih suza. Čak i moj prevoditelj – koji u stvarnosti i nije bio potreban - je snažno bio dodirnut od Boga. Uvjerem sam da je Božji poziv za prijevod, koristio samo da ga odvedem u Bosnu.

Vrlo sretan i radostan sam bio na provedbi molitvenom večeri, uoči našeg putovanja kući. Neki od braće i sestara – koje smo posjetili - bili su prisutni i to je bio vrlo blagoslovljeno vrijeme.

Iskusio sam, da sam došao na pravo mjesto. Doživio sam Efežanima 2,8-10 - u pripremljenim radovima se kretati, tu nema mjesta za vlastiti ponos. Sva slava pripada Bogu!

Šta će se dalje dešavati sa mojom misijom u Bosni, ja još ne znam. Želim da nastavim da me Boga i dalje vodi i koristi u svom smislu, korak po korak.

Dva utiska bivše Jugoslavije

Duhovna konferencija 1994(?) u Linzu (Govornik : Peter Kuzmić, direktor biblijske škole u Osijeku)

Nakon propovijedi bili smo zamoljeni da se ustanemo i molimo za oživljavanje Austrije. Kada smo počeli sa molitvom Ja sam imao Uvidjenje. Vidio sam kartu Jugoslavije i osjetio sam kako Bog voli pojedine narode u ovoj zemlji. Ta ljubav sa strane Boga je bila toliko jaka i moćna, tako nesto nikada ranije nisam iskusio. Vidio sam kako je Bog izlio svoju ljubav nad tim narodima (Srbija, Hrvatska, Slovenija, Kosovo, Makedonija, Bosna i Hercegovina, Crna Gora).

Obožavanje u BiH 25. decembra 2016

Vidio sam sliku o tome kako Bog mijenja ovu zemlju. Vidio sam BiH, kakva je duša ove zemlje. Nacija je uništena u samom centru u srži. Vidio sam zemlju kao poljoprivredno polje koje je u potpunosti uništeno. Onda dolazi Sveti Duh i Božjim rukama kopa tu zemlju sa ljubavlju. Duboko je zaorao i podizao odozdo prema gore. Kada je sve doveo na površinu, dolazi Božija ljubav – koju sam ja 1994. (gore) doživio - i zasijana je po i na toj zemlji. To dovodi do ozdravljenja, raste i donosi plod. Kad taj Božiji čin bude proveden, onda Bosna više neće biti isto kao što je bilo ranije.

Možda netko dobije ovaj FAO-novosti, koji također ima srce za Bosnu i Hercegovinu, odnosno bivšu Jugoslaviju. Onda stupite sa mnom u kontakt.

Franz (Alois) Orasch

Mail: franz.orasch@gmx.at

Web: www.leben-durch-christus.at